

specielt også de kvindelige arbejdere — og fiskeri- og fangererhvervet.

Rådet skal først og fremmest virke som *planlæggende og koordinerende* faktor inden for erhvervsuddannelsesområdet, således at uddannelsesforanstaltninger udnyttes på den mest effektive måde.

Til rådet knyttes et *sekretariat*, som forestås af en uddannelsesinspektør med administrativ indsigt og erfaring i erhvervslivets problemer. Når rådet og sekretariatet er oprettet, nedlægges det under skoledirektøren for Grønland værende erhvervskontor, som hidtil har været beskæftiget med erhvervsuddannelsesproblemerne. I folketingsudvalgets tillægsbetænkning henstilles det til ministeren for Grønland, at der etableres det nærmest mulige samarbejde mellem erhvervsuddannelsesrådet og arbejdsmarkedsrådet i Grønland.

Loven bemyndiger ministeren for Grønland til at fastsætte nærmere regler om ydelser af økonomisk støtte til de uddannelsessøgende i form af frirejser, godtgørelse af tabt arbejdsfortjeneste, lån og stipendier.

For uddannelser, der sker i Danmark af personer, der er hjemmehørende i Grønland, er en sådan ordning allerede indført ved bekendtgørelse af 11. december 1968.

Disse støtteordninger er ikke nye i Grønland, men har været praktiseret i en årrække. Man har dog fundet det mest hensigtsmæssigt at få skabt mere faste og ensartede regler på dette område.

De økonomiske konsekvenser af loven som sådan vil blive meget beskedne og anslås i bemærkningerne til lovforslaget ikke at ville overstige 100.000 kr. årligt. Dette beløb udgør lønninger til kontorpersonale og uddannelsesinspektøren, idet bemærkes, at stillingen som leder af det under skoledirektøren sorterende erhvervskontor som ovenfor omtalt vil blive nedlagt. Under folketingsudvalgets behandling af lovforslaget drøftede man den lønmæssige placering af stillingen som uddannelsesinspektør, og det udtales i udvalgets betænkning, at stillingen under hensyn til dens karakter bør placeres på et lavere lønniveau end de øvrige grønlandske landslederstillinger.